

Geriyeye Dönüp Bakmayanlar Sokağı

– DemirMUTLUGİL · 20 Haziran 2019

Kabrini açtım ölü şiirlerimin...Hala gülümsüyorlar

huzursuzdu,
sağa, sola dönen gece
karmaşık bir rüyası vardı
sanki gerçek...
sekiz gül öldürmüştü
kristal bir vazoda
atıp gitsinler diye solunca
bense ,
sahipsiz bir eşya gölgesiydim
geriyeye dönüp bakmayanlar sokağında
suskundu ayak sesi hizasındaki yol
bitire bitire yürüdüm ,yoldan çıkmış yolu
az/aldığım soluğumla
parmaklarını saydım bir ara,
boşluk toplayan ellerimin hatta
tamdı..
yüzüm ise yoktu
yine de hayra yordum,
çöp kadınlar çizerken kaldırımlara

bir kıyı arıyordum açılacak
bir elimde deniz feneri
bir elim kulağımda
yağmurla sarmaş olmalıydı
su serper gibi,
üstüme deniz döken dalga
suyuna gitmiş,
akşam sefası taklidi yapacaktım
yüzü kararınca
koştum da bir ara,
kendime çabuk gelebilmek için
içim bakar kördü
suyu siyah gördüm

yeşili gıpgri
ve sanki
uzaklaşan herhangi biri

aşkı evlat edinmiş iskele kenarında
eğri oturup,
doğru konuştuk
gel/ gelelim diye söylenen,
boş bulunmuş adamlarla
birazdana az vardı zaman
huzursuzdu an
bir düğüm daha attım boğazıma
ne sanmıştın ki diye
susarak konuştu
düşü düşüm olan
sandıklarını bırakıp gitti sonra
hepsi boştu
h/içimden geçen,
bütün hepler h/içlendi birden
ağzını arayacaktım yarının
yarın yoktu
suya düşmeseydim diye yazıklandı,
dibe çökerken ufaladığım dün
mevzu da derindi
daldım...
denizi hiçkırık tuttu
yatağına döndü gece
beni orada unuttu

Dön yüzünü karanlığa...İçim geçiyor bak

Demir Mutlugil